

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 189/08-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. M., B., zastúpeného advokátkou JUDr. A. S., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 105/99 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 315/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. mája 2008 doručená sťažnosť J. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 105/99 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 315/04.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 24. septembra 1998 bolo proti sťažovateľovi začaté „*trestné konanie a bolo ... vznesené obvinenie pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona v znení do 31. 12. 2005*“, pričom podľa sťažovateľa „*Samotné trestné konanie začaté dňa 24. 9. 1998 bolo právoplatne skončené až dňa 26. 4. 2005 a to Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 315/04 zo dňa 26. 4. 2005 v spojení s Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3 T 105/99 zo dňa 25. 6. 2004*“.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol, že rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 5 To 315/04 z 26. apríla 2005, ktorým sa trestné konanie vedené voči nemu „*právoplatne skončilo a ktoré bolo vyhlásené dňa 26. 4. 2005, mi bolo doručené až po viac ako jednom roku odo dňa jeho vyhlásenia a to aj napriek tomu, že som viackrát osobne a aj telefonicky kontaktoval Krajský súd v Banskej Bystrici ... za účelom žiadosti o zaslanie písomného vyhotovenia rozhodnutia KS v Banskej Bystrici v mojej trestnej veci*“.

Sťažovateľ zastáva názor, že z uvedených skutočností nesporne vyplýva, že súdne konanie trvalo neprimerane dlho, a preto žiada, aby ústavný súd jeho sťažnosti vyhovel a v náleze vyslovil, že:

„1. Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 105/99 a súčasne Krajský súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 315/04 porušil právo J. M., nar. 24.4. 1957 aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote vyplývajúce z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd Zvolen a Krajský súd Banská Bystrica sú povinní poskytnúť sťažovateľovi – J. M., nar. 24.4. 1957, bytom B., spoločne a nerozdielne primerané

finančné zadostučinenie vo výške 1.000.000,- Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 105/99 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 To 315/04.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v ustanovení § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že predmetné konanie bolo právoplatne skončené uznesením krajského súdu sp. zn. 5 To 315/04 z 26. apríla 2005, ktorým bolo zamietnuté odvolanie jedného z obžalovaných a prokurátora Okresnej

prokuratúry Zvolen. Vydaním uvedeného rozhodnutia nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu sp. zn. 3 T 105/99 z 25. júna 2004.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 21. mája 2008, teda nepochybne po uplynutí lehoty ustanovenej ustanovením § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde (dvojmesačná lehota plynúca od právoplatného skončenia dotknutého konania).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2008